

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۶/۰۱

فرستنده ش . سایي

نوشته کریستوف بلوث و اون گرین
منتشر شده در آسیا تایمز
مترجم مینا صابری
مجله هفته

تایوان: از ابهام استراتژیک تا عدم انسجام استراتژیک

بایدن می گوید که ایالات متحده از تایوان در برابر تهاجم چین دفاع خواهد کرد، اما مشخص نیست که ایالات متحده واقعاً توانائی چنین کاری را دارد.

به گفته آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، چین «در داخل کشور به طور فزاینده ای سرکوبگر و در خارج از کشور به طور فزاینده ای تهاجمی می شود». بلینکن در ۲۶ مه بیانیه مهمی در مورد سیاست خارجی ایالات متحده در دانشگاه جورج واشنگتن ارائه کرد .

اطهارات ورپر خارجه آمریکا، توجه بین المللی زیادی را به خود جلب کرد - به ویژه به این دلیل که خبرنگاران و تحلیلگران سیاست خارجی می خواستند بدانند آیا بلینکن سخنان رئیس جمهور جو بایدن را در اوایل هفته توضیح خواهد داد یا خیر .

بایدن در سفر آسیائی خود مدعی شد، ایالات متحده برای دفاع از تایوان در صورت تهاجم چین اقدام نظامی خواهد کرد .

به نظر می رسد که این انحراف از سیاست «ابهام استراتژیک» ایالات متحده باشد، که بر اساس آن ایالات متحده متعهد شد که سیستم های تسلیحاتی و آموزش هایی را برای دفاع از خود در اختیار تایپه قرار دهد، اما اینکه آیا این کشور مداخله نظامی خواهد کرد یا خیر، سوالی بود که همیشه مبهم و باز بود .

اطهارات بایدن حاکی از یک تغییر عمده در تمرکز بود که واکنش تند پکن را به دنبال داشت و گفت که ایالات متحده از «کارت تایوان» برای مهار چین استفاده خواهد کرد و در این روند به تنهایی سقوط خواهد کرد. اظهارات او باعث شده است که برخی از مفسران پیشنهاد کنند که سیاست ایالات متحده از ابهام استراتژیک به عدم انسجام استراتژیک تغییر کرده است .

به نظر می رسد بلینکن کمی از موضع بایدن عقب نشینی کرده است. وی توانایی محدود و شکنج برای رویارویی مستقیم با چین را تایید کرد، اما گفت: «ما محیط استراتژیک اطراف پکن را شکل خواهیم داد تا دیدگاه خود را از یک سیستم بین المللی باز و فراگیر پیش ببریم» .
تغییر در اولویت ها

مهم است که اظهارات بایدن را در چارچوب تهاجم روسیه به اوکراین ببینیم. تا همین اواخر، عرصه های اصلی رقابت بین ایالات متحده، چین و روسیه، سیاسی و اقتصادی بود .

ایده یک جنگ تجاوزکارانه در مقیاس بزرگ توسط یک قدرت هسته ای علیه یک همسایه ضعیف تر بعید تلقی می شد. اما اوکراین تشابهات نگران کننده ای را با خطرات امنیتی در شرق آسیا ترسیم کرده است .

همانطور که دولت روسیه اوکراین را به عنوان بخشی از قلمرو خود می بیند که حق استقلال ندارد، چین نیز تایوان را بخشی از قلمرو خود می داند. اقدامات روسیه در اروپا این نگرانی را ایجاد کرده است که شی جین پینگ، رئیس جمهور چین ممکن است به طور جدی تهاجم مشابهی به تایوان را در نظر بگیرد.

در این رابطه، دولت بایدن ممکن است تصمیم بگیرد که باید با شفافتر کردن این موضوع که ایالات متحده از ارتش خود برای دفاع از تایوان استفاده می کند، پکن را بازدارد.

تحلیلگران نظامی در مورد درس هایی که چین از تلاش روسیه برای حمله به اوکراین می تواند بیاموزد، اختلاف نظر دارند. شکست های نظامی روسیه می تواند به چین یادآوری کند که چنین تلاشی برای حمله به تایوان چقدر مشکل ساز و پرهزینه خواهد بود.

اما چین همچنین ممکن است عملیات نظامی روسیه را به دقت تجزیه و تحلیل کند تا از مشکلات اجتناب کند. یک چین واحد؟

پس از برقراری روابط دیپلماتیک ایالات متحده با جمهوری خلق چین در ژانویه ۱۹۷۹، قانون روابط تایوان ایالات متحده که در همان سال تصویب شد، روابط بین دولت ایالات متحده و «مردم تایوان» را تعریف کرد.

سپس واشنگتن فهرستی از «شش تعهد» را در سال ۱۹۸۲ تهیه کرد که در آن ایالات متحده متعهد شد که حاکمیت چین بر تایوان را به رسمیت نشناسد و قصد خود را برای ادامه دادن تسلیحات به تایوان، بدون اشاره به چین، اعلام کرد.

با این حال، اساس سیاست ایالات متحده «سیاست چین واحد» است که توسط دولت ترامپ در سال ۲۰۱۷ و بار دیگر توسط بایدن در فوریه ۲۰۲۱ تکرار شد. بر اساس سیاست چین واحد، ایالات متحده جمهوری خلق چین را به عنوان تنها دولت قانونی چین به رسمیت می شناسد، اما فقط موضع چین را به رسمیت می شناسد که تایوان بخشی از چین است.

قانون سفر تایوان در سال ۲۰۱۸ روابط ایالات متحده و تایوان را بر پایه رسمی تری قرار داد و یک توافق کنسولی در سال بعد نهایی شد. در ژانویه ۲۰۲۱، همه محدودیت ها بر روابط دولت با تایوان برداشته شد، به این معنی که وزرای کابینه ایالات متحده می توانند مستقیماً با هم تیان خود مذاکره کنند.

با این حال، روابط دفاعی همچنان مبتنی بر تامین تجهیزات نظامی مدرن و اصل ابهام استراتژیک بود. در سال های اخیر، چین خواسته ها و فشارهای نظامی خود را بر تایوان تشدید کرده است و اصرار دارد که «حزب می خواهد اتحاد مجدد با تایوان را به نمادی از قدرت و مشروعیت حکومت حزب کمونیست چین تبدیل کند.» با این حال، این بدان معنا نیست که حمله به تایوان به این زودی ها برنامه ریزی شده است.

معضل استراتژیک واشنگتن

واشنگتن اکنون با یک معضل جدی مواجه است. این نگرانی وجود دارد که سیاست ابهام استراتژیک دیگر از دید آمریکا برای بازدارندگی چین از حمله به تایوان کافی نباشد، به ویژه با توجه به اظهارات قاطعانه فزاینده چین مبنی بر اینکه مسئله تایوان را از طریق اتحاد مجدد «حل» خواهد کرد. این می تواند به این معنی باشد که ایالات متحده باید تعهدات امنیتی خود را روشن و تقویت کند.

با این حال، این امر مستلزم گام های ملموس تری است تا نشان دهد که می توانند به طور مؤثر از تایوان دفاع کنند - و تقویت نظامی چین این موضوع را بسیار مشکل سازتر از ۳۰ سال پیش کرده است. تنها دو پایگاه ایالات متحده در ۵۰۰ مایلی تایوان وجود دارد که جت های جنگنده می توانند بدون سوخت گیری در آنجا عمل کنند.

زرادخانه موشک های بالستیک متعارف مستقر در زمین، هر دو را تهدید می کند. ایالات متحده ممکن است نیاز داشته باشد که از ناوهای هواپیمابر خود که به طور فزاینده ای در برابر حملات از سرزمین اصلی چین آسیب پذیر می شوند، عمل کند.

تایوان دارای یک ارتش پیشرفته است که برای مقاومت در برابر حمله چین پیکربندی شده است و چین با چالش های لجستیکی بزرگی روبرو خواهد شد. با این حال، مجموع منابع نظامی آن بسیار بیشتر از تاییه است. چین همچنین دارای زرادخانه ای از تسلیحات هسته ای است که می تواند ایالات متحده را در سرزمین اصلی هدف قرار دهد، اگرچه نیروهای استراتژیک آن - در حالی که در حال گسترش هستند - در مقایسه با نیروهای ایالات متحده بسیار کوچک هستند.

در صورت حمله گسترده چین به تایوان، ایالات متحده در اجرای تعهدات دفاعی خود با چالش های مهمی مواجه خواهد شد. در اصل، ایالات متحده می تواند منابع نظامی را در مقیاس بزرگتر، شاید حتی در خود خاک تایوان، مستقر کند.

با این حال، استقرار در تایوان تنش ها با چین را به میزان بی سابقه ای تشدید می کند. همچنین استراتژی ایالات متحده و چین را پیچیده تر خواهد کرد، که همچنین به موضوعات مهم بین المللی که نیازمند درجاتی از همکاری هستند، از جمله تجارت، تغییرات آب و هوا، مقابله با کره شمالی و بحران های سیاسی در مناطق دیگر می پردازد.

بنابراین، این احتمال وجود دارد که ابهام استراتژیک سیاست ایالات متحده در مورد امنیت تایوان را در آینده قابل پیش بینی تداوم بخشد، حتی اگر ایالات متحده لازم بداند که بر گزینه خود برای دفاع از تایوان تأکید کند .

کریستوف بلوٹ، استاد روابط بین الملل و امنیت در دانشگاه برادفورد و اوون گرین، استاد امنیت و توسعه بین المللی در دانشگاه برادفورد است .
این مقاله توسط The Conversation با مجوز Creative Commons بازنشر شده است.